

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

VII. Quænam sint ceremoniæ in collatione Baptismi servandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

lis applicabatur, sicque à peccato originali emundabatur. Quod & similiter post Circumcisionem institutum fœminis quæ illius capaces non erant, & de m:ribus octavum diem (quo tantum eos circumcidere licitum erat) decedentibus dici debet.

SECTIO VII.

Quanam sint ceremonie in collatione Baptismi servanda.

CERTVM est ceremonias quasdam religiosas ab Ecclesia in solemnibus Sacramentorum administrationibus majorem Christiani populi devotionem excitandam salva illorum substantia institui potuisse, & de factò sanctè institutas esse; proindeque sine peccato contem aut ab ipsorum Sacramentorum ministris omitti posse, ut expressè definitum est in Concil. Trident. can. 13.

Quòd igitur spectat ad ipsius Baptismi ceremonias, cet Catechismus Romanus eas ad tria capita revocari se: quædam enim Baptismi collationem antecedunt, quædam comitantur; quædam subsequuntur. Quas hic eo ordine, quo ab Ecclesia adhibentur, discutimus.

Ac in primis ante Baptismi collationem aqua præparanda debet, qua sola in illius administratione uti licitum est. Consecratur autem baptismalis fons variis precibus exorcismis ab Ecclesia institutis addito Catechumenorum oleo & sacro Chrismate juxta præscriptum Ecclesiæ ritum, cujus testis est S. Cyprianus Epist. 70. & S. Basilius lib. de Spiritu Sancto cap. 27. quam benedictionem seu consecrationem aquæ baptismalis in vigiliis duntaxat Paschæ ac Pentecostes faciendam esse docet Catechismus Romanus habetur cap. in Sabbato de consecr. dist. 4.

Hæc benedictione aquæ supposita, qui Baptismo in-

andi sunt, adducuntur ad Ecclesiæ fores, atque ab ejus
ntroitu tanquam indigni, utpote qui adhuc potestari dæ-
monis per peccatum mancipati sunt, excluduntur.

Et primò trinam insufflationem & varios exorcismos
adhibet ad expellendum dæmonem, eoque ritu (qui in
Ecclesia antiquissimus est) *Non exorcizatur aut exsufflatur
creatura DEI in infantibus* [ut ait S. Augustin. Lib. 1. de
Symb. ad Cat. c. 1.] *sed ille sub quo sunt omnes qui cum peccato
nascuntur.*

Eadem etiam ratione signum crucis efformatur in ba-
ptizandi fronte aliisque partibus, ut per illud dæmon
compescatur, omnesque eius machinæ dissolvantur; quod
ab observat S. Aug. lib. de Catech. rud. cap. 20. & S. Athanas.
lib. de Incar.

Fit præterea impositio manus à sacerdote, variæque su-
per baptizandum orationes ab ipso proferuntur: huius
ceremoniæ meminit Conc. Carthag. 5. can. 85. & S. Aug.
lib. de pecc. merit. & remiss. c. 26. *Catechumenos, inquit, se-
cundùm quemdam modum, per signum Christi, & orationem ma-
nus impositionis puro sanctificari.*

Exinde sacerdos salem prius à se benedictum in os ba-
ptizandi imponit, ad significandam Baptismi gratiam, per
quam homo à peccatorum putredine liberatur, & cœlesti
Præquodam ac supernaturali prudentia donatur. Huius cere-
monia mentionem fit in Conc. Carthag. 3. can. 11. & apud S.
Aug. lib. 1. Confess. cap. 11.

Postea idem sacerdos saliva aures & nares baptizandi
tingit: aures quidem, ut eas ad Christi sermones percipi-
endos aperiat; nares verò, ut virtutis ac pietatis bonum o-
dorem hauriat, ut explicatur cap. *postea*. de consecr. dist. 4.
& docet etiam S. Ambr. lib. 1. de Sacrament. cap. 1.

Sequitur abrenunciatio, qua ad interrogationem sa-
cerdotis baptizandus diabolo & omnibus operibus &
pompis ejus abrenunciat: cujus ceremoniæ mentionem
facit S. Dionysius lib. de Eccles. Hier. cap. 2. & S. Ambr. lib.
1. de Sacrament. cap. 2. ubi hunc ritum expendens sic lo-
quitur: *Quando te sacerdos interrogavit: abrenuncias diabolo,
& pom-*

Et pompam eius? quid respondisti? abrenuncio. Abrenuncio
 saculo & voluptatibus eius? quid respondisti? abrenuncio.
 Memor esto sermonis tui, & nunquam tibi excidat series can-
 nis tua, &c. Chirographum tuum tenetur non in terra, sed
 in caelo &c.

Per illam abrenunciationem bello veluti dæmonio
 indicto Baptizandus in scapulis & in pectore inungitur.
 Quasi athleta Christi (inquit S. Ambr. supra) quasi luctator
 huius sæculi luctaturus, & (ut loquitur S. Chrysoft. Hom.
 in Epist. ad Coloss.) stadium iam iam ingressurus.

Post primam illam unctiōnem baptizatus iterum
 a sacerdote interrogatus super præcipuis fidei articulis,
 publicam professionem emittit: & de hac fidei profes-
 sione loquitur S. Ambr. lib. de Sacram. cap. ult. & S. Aug.
 8. Confess. cap. 2. ubi dicit hanc fidei professionem.
 certis conceptis retentisque memoriter de loco eminentiore
 spectu populi fidelis reddi solere ab iis, qui ad gratiam Baptizandi
 accessuri sunt. Hæc autem professio fidei supponebat
 baptizandi instructionem per Catechismum iam factam,
 unde adulti qui Baptismum olim petebant, priusquam
 admittentur, notabili aliquo temporis spatio
 se habent inter Catechumenos, de quorū instructione
 Catechismus frequens habetur mētio apud SS. Patres
 præsertim apud S. Aug. lib. de fide & operibus c. 8. &
 passim.

Tandem iterum elicitō libero & publico baptizatus
 consensu, confertur illi Baptismus, sive per immersionem
 sive per aquæ infusionem trinam vel unam in quo
 fidei cuiusque approbata consuetudo servanda est.

Posteā baptizatus in vertice capitis sacro Chrismate
 ungitur, ut habetur cap. Si quis de alio de consecr. distinctio
 ubi dicitur Chrisma recens esse oportere, id est eodem
 die in die Cœnæ Domini ab Episcopo consecratum. Quo-
 vis autem primis Ecclesiæ sæculis omnis unctio Chri-
 stis à solis Episcopis fieri soleret; postea tamen concessum
 fuit, ut hæc Baptismalis unctio in vertice à Presbyteris
 fieri posset, ut constat ex Concil. Carthaginens. 4. can. 3.

Tolet. 1. can. 20. Quæ autem in fronte fit, & propria est Sacramenti Confirmationis, solis Episcopis semper reservata fuit, ut suo loco dicetur. Significat autem hæc Chrismatio Baptismalis in vertice Baptizati illum *ab eo die Christo capiti* (ut loquitur Catechis. Roman. supra) *tanquam membrum coniunctum esse atque eius corpori insitum*; & ea re Christianum à Christo, Christum vero à Chrismate appellari.

Vestis deinde candida seu album sudariolum proferitur, & Baptizato imponitur, tum in Symbolum innocentia per Baptismum restituta, & per totam vitam servanda, tum etiam in signum futurae resurrectionis & gloriae, ad cuius spem baptizatus renascitur, ut explicat Catech. Roman. supra. De hac veste candida Baptizatis imponi solita loquitur S. Ambr. lib. de initiandis c. 7. & S. Aug. Serm. 157. de Temp.

Demum traditur baptizato cereus accensus; ut ostendatur illum translatum esse à potestate tenebrarum in lucem & sortem Sanctorum, fidemque illam charitate ardentem, quam per baptismum accepit, usque ad finem vitæ servandam esse, ac studio bonorum operum augendam, ut in eodem Catechismo Rom. dicitur. Meminit huius ceremoniæ S. Greg. Nazian. Orat. 40. in Sanctum lavacrum, & S. Aug. enarrat. in Psal. 65.

Præter supra dictas ceremonias duo sunt adhuc ritus in Baptismo servandi. Primus est ut hoc Sacramentum extracalum necessitatis non in domibus vel in locis privatis, sed in Ecclesia in qua sacri Fontes huic ministerio destinati sunt, conferatur, ut habetur Clementina unica de Baptismo: ubi ab hac lege tantummodò excipiuntur regum & principum filii, qui tamen non in loco profano, sed in Oratorio aut Sacello baptizari debent.

Secundus est, ut patrinus unus pro puero è sacro Fonte suscipiendo, & matrina una pro puella, aut ad summum unus & una pro hac vel illo adhibeantur. Ita constitutum est cap. *Non plures* de Consecr. dist. 4. & cap. *quamvis* de cognatione spirit. in 6, & novissimè in Concil. Trident. Sess.

Sess. 24. cap. 2. De reform. Matrim. inter quos & baptizantem ex vna parte, & baptizatum patremque ac matrem ex altera, contrahitur cognatio spiritualis, non tamen matrimonium contrahendum impediens, sed & contractum dirimens, vt suo loco dicitur.

Quando autem Baptismus confertur sine solemnitate casu necessitatis, obseruat Laymannus cap. 9. de Baptismo post Sotum, Suarezem & alios quos citat, nullum ex præceptum Ecclesiæ, vt in tali casu patrinus vel matrinus adhibeatur.

Qualis vero sit obligatio patris & matris erga infantem quem de sacro fonte susceperunt, declaratur cap. 1. de Consecr. dist. 4. vbi dicitur eos esse fidei iussorem apud Deum pro illis, quos proinde monere tenentur, promissiones suo nomine factas seruent, & ad hunc finem obligantur Symbolum, Orationemque Dominicam, Decalogum, aliaq; Christianæ fidei rudimenta eos docere aut doceri curare, à qua tamen obligatione S. Doctorum 67. a. 8. docet patrinum & matrinam vt plurimum dispensari, quando illi quos de Fonte susceperunt, inter fideles educantur, in ijs præsertim locis, in quibus Pastores de instructione animarum sibi commissarum sunt solliciti.

Porrò ex praxi Ecclesiæ constat, quando aliquis in casu necessitatis Baptismum suscepit sine solemnitate, certis occasibus illius esse suppleudas eo modo qui præscribitur in rituali: excipitur tamè quãdo aliquis adultus ab hæretico in infantia baptizatus ad fidem Catholicam reuertitur, in illo enim casu [vt obseruat Laymann. loco cit.] pluri in locis & præsertim in Gallia & Germania non solum Baptismi ceremoniæ suppleri [nisi ex devotione ijs qui hæreticis baptizati sunt, id postulent] fortasse ne rudis populus opinetur nos Baptismum hæreticis non esse improbare, & ab illis baptizatos iterum baptizare.